

Hagen Hagensen (KF):

Under forespørgslen, vi nys har haft, nævnte hr. Dohrmann, at der nu blev gjort et yderligere forsøg på at dække over de arbejdsministre, der havde været i det pågældende tidsrum, ved at man vedtog den dagsorden, som nu er vedtaget.

Jeg vil gerne understrege, at ingen ønsker at dække over nogen. Man ønsker at skaffe sig fornøden klarhed over forholdene, således at man kan se, om der er pådraget ansvar, og da sagde jeg under debatten, at det kan man naturligvis ikke afgøre under en enkelt dags debat her i salen, det må der noget andet til. Derfor vil jeg om det beslutningsforslag, der er fremsat om rigsretstiltale, sige, at det bygger på et alt for løst grundlag til, at man overhovedet skulle gøre noget særligt ud af det under en debat her i salen.

Det er ofte sådan, at personer, der er under mistanke for et eller andet – og mistanke er noget, der ligger forud for, at man overhovedet sigter dem og eventuelt tiltaler dem – synes, at de har bedst af, at det ender med en dom, hvorved de frikendes. Det forstår jeg meget vel, men det er nu engang sådan, at man for at rejse en tiltale – og også for at rejse en sigtelse – skal have et så fast grundlag under fødderne, at der er en formodning om – og den skal være ret stærk – at det kan føre til fældende dom; først da skal man gøre dette. Det er et princip, som justitsministeren redegjorde for er almindeligt inden for vores straffeprocessuelle rammer, og det skal gælde alle. Hvad enten der er tale om tjenestemænd, ministre eller andre, må dette princip være gældende, og derfor vil jeg sige, at jeg ikke på nogen måde kan være med til at fremme det beslutningsforslag, der foreligger her, i den form, det har. Det er da muligt, man kommer tilbage til det – hvad ved jeg – men i hvert fald er det så givet som noget, at på dette grundlag kan vi ikke gå videre med sagen.

Og må jeg så slutte med at sige: det at rejse tiltale mod nogen, er en meget alvorlig sag, og man må ikke misbruge den ret, man eventuelt kan have til at rejse en tiltale, hvis man på en eller anden måde føler, at man ikke har grundlag for at gøre det. Jeg har i øjeblikket ikke noget grundlag for at gå videre med denne sag, før vi nu har fået den un-

dersøgt, og allerede af den grund må jeg afvise dette forslag.

Bjørn Elmquist (V):

Allerede i mit første indlæg under den forrige debat gjorde jeg det helt klart, at vi i venstre på ingen måde vil skyde fra hoften i denne sag, og det ville være, mener vi, at skyde fra hoften, om vi her sagde ja – eller nej for den sags skyld – til det præcise forslag, der her foreligger. Derfor kan vi ikke støtte det.

Jeg vil gøre en enkelt bemærkning til noget, hr. Dohrmann sagde under den forrige debat, nemlig at vi i folketinget ved at vedtage det pågældende dagsordensforslag gjorde os til en art dommere over vore kolleger. Dertil må jeg sige, at den indvending forstår jeg ikke, for den kan med mindst lige så stor ret fremføres i denne sammenhæng. Den forpligtelse – det var jeg også inde på under behandlingen af den forrige sag – ligger jo på os ifølge grundlovens § 19 og ifølge ministeransvarlighedsloven. Hvad enten man kan lide den eller ikke, må man prøve at leve op til den. Men at hr. Dohrmann kan se en forskel mellem det motiverede dagsordensforslag før og det forslag, som her er fremsat fra fremskridtspartiets side, hvad lige præcis denne del angår, kan undre mig noget.

Men som sagt, vi kan ikke yde støtte til forslaget fra fremskridtspartiet.

Ebba Strange (SF):

Som det vil være fremgået af mine indlæg under den foregående debat, afviser SF det beslutningsforslag, der foreligger her.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi kan ikke støtte dette forslag. Men jeg synes, der kom en, også for folketinget selv, meget pinlig afsløring under de sidste bemærkninger under forrige sag, idet det fremgik, at forslagsstilleren ikke engang selv ved, at den sag, han henviser til, ikke kan føres frem til ministeren. Jeg synes, det var pinligt, meget pinligt.

Duetoft (CD):

Det kan næppe komme som den store overraskelse, at CD ikke kan støtte dette forslag. Det må være fremgået af de afsluttende bemærkninger under den sidste debat.